

דבר, 24.06.1940, page 2

דרכו של חוקר צעד

(המשך ב')

בידיעותיו בספרות ההשכלה ההל מתקוּפת מנדסן עד ימינו אלה. מפני ליר למד חקירת כתבי הקודש, ובברסלאו ואחר כך גם כבית הספר הגות לחייבת ישראל שבברלין, הקירוש שעתו ומרציו לתלמיד ולספרות ימי הביניים. עבדתו באוניברסיטה "אשכול" פיתחה בקרבו אהבה רבה וכקיאות להפליא בביבליות נרבות היהודית.

לפני שלוש שנים, בנוכו ליבור אל מרנופול עיר, הפש שם ומצא כתבי יד שלא נתפרסמו עדין והומר ספרותיהם. רב ערך, מתקופת ההשכלה בספריה של שם ראש המשכילים יוסף פרל. הוא ספר באהר טמארטון שפרנס לפניו כחיצ' שנה, בצד עלה בידו להציג בתה יד יקר טאבורן בראותו בו הנזוי במרנופול רצת להשתמש بي' לכיריכת מינוי מאכל. חומר רב הביא באמתתו בשובו לאיז, ובטלאות מאות שנה לאחר פרל, היה בדעתו לחקור ולעבד את החומר הזה, כדי לעוזר בהזאת לנוגרים שלו לוינה של פרל, פועלתו וערכו. ראש פראקים כבר חספוק לפרש ב"קרית ספר", במאזינים, ובספרות "אווא" שבזילנא. וכשהוא שפוע בעבודתו זו — וזה רק בן 36 — עקר אותו המתות.

תוර היה נשפטו ובמהשכלה. לא נגע בשום אדם לרעה במלחת החיבר. לא קפץ בראש, לא היה מכין הצעקנים ומשום כל לא רכש בארץ את האצטלה שהיה ראוי לה. היה שעוע במתה. רחש בעולם החקירה המדעית שבישראל. עסוק היה, לא נה עד אשר העמיד ובירר את השאלה שעניינה אנתו על בורקה, ודוקא משומך שמתנו, בשחתני חיל בעבודת החקירה על פרל ותקיפתו, כי בתנאים היינט, כי לא יצא מתחם קלטונו דבר שאינו מתחוקן. ממשין שדרספ' בחיו מעדים על כן. ולחטף — והוא נדע, אותו מחשבותיו ותקוותיו. ד"ר אב דבונטי

טפלול היה עברת דרך מדקליini חבי מתיישRAL. היה נער ונדר מספירה לספריה, כשהוא לומד וחוקר עד הגיעהו לספרה ריה של האוניברסיטה על הר הזיתים. עיר מולדתו טרנופול שבגליציה הקנה לו נימסת דינקוטא שלו תורה וידיעות בשאר מקומות ישראל. בנעוריו נסע לגרמניה, שם גמר את hoc לימודי בוגננסיה ופנה אל הסטינר לחכמת ישראלי, ומאי נשבה לחכמת ישראל אל. בגין בברסלאו פיתח בקרבו את חישר רון הטופתי לחכמיה המכדרית. שדרה בין חכמי ישראל לגרמניה. אחר כך המ שיד את למודיו במכון למשפטים באוניברסיטה שבקניגסברג, ואין פלא שבחר לו לעבודת הריסוטזיה שלו בנושא על חוק הענשים בתחום. בקניגסברג היה מתלמידיו ומבאי ביתו של הפרופסור לוייך ז"ל. אחדיו גמר למודיו באוניברסיטה שבקניגסברג עבר לנור בברלין. ומכיוון שהיה צנא מלא ספרה במלוא מובן חמלת, בין בתורת ובין בחכמת ישראל, וגם השפה הגרמנית הייתה שנדרה בפיו על בורקה, הביר בו זבערכו ד"ר יעקב קליצקין — ובז' היה לאחד העובי דימ הספרדים במערכת האוניברסיטה היישראלית הירוצה "אשכול". לideo נמדד סורה ההגתה ותיקון המאמרים مثل אחד ריב וכנ ערכית ערבית דבבים בשל האנ ציקלופדיה בשאלות ההיק... בישראל ובריסטוריות.

בשנת 1938 עלה לאיז. ענו הelt ונהבא אל הכלים. אבן, ענו יותר מדי, גאנלוים שנvais עברו עליון בגין עד קבלו טלאם צנוט לעבדה בספריה של האוניברסיטה — מיטה להמן.

ד"ר שמחה ני' נחאב לאחד משרדי יוצאי מוגה אוניברסיטה, שצברן בונב. נובלי הבטה ישראל שברמן שבגרמניה, ושבהמ נתן אהדו תורת ישראל שברמן שבמוראה עם חכמת ישראל שבטררב וחבנות חנויים באחד. הוא הפת מתן בוכדן טום, האצטלי